

Disney
ZOOTROPOLIS

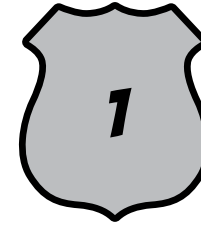

Disney ZOOTROPOLIS

Napsala: Suzanne Francis

EGMONT
Publishing

Original title: *Zootropolis, Junior novel*
© 2016 Disney Enterprise, Inc.
All rights reserved

Vydalo nakladatelství EGMONT ČR, s.r.o., Žirovnická 3124, 106 00 Praha 10,
v Praze roku MMXVI jako svou 4715. publikaci
Z anglického originálu přeložila Lucie Kostková
Odpovědný redaktor Stanislav Kadlec
Technická redaktorka Alena Mrázová
Sazba Martin Mráz
Tisk Europrint, a.s.
TS 14. První vydání
ISBN 978-80-252-3598-0

Rozlehlou stodolou v Králíkárně se nesly divoké zvuky dávných predátorů. Na provizorním jevišti se objevila mladá králičí slečna Judy Hopková a snažila se zorientovat v džungli z kartonů. Její hlas se nesl zvučně a jasně. „Strach. Zrada. Krvelačnosti! To byly síly, které světu vládly před tisíci lety. Světu, ve kterém se kořist bála dravců. Predátorů, kteří měli nekontrolovatelnou touhu přepadat a mrzačit a –“

Najednou na ni z tmy vyskočil jaguár!

„Krev! Krev! Krev!“ křičela Judy a krčila se v koutku „A smrt.“

Po dlouhé chvíli hrozivého ticha se Judy posadila, narovnala se, podívala se zpříma na zmatené obecenstvo a s úsměvem pokračovala ve svém monologu. Nad hlavou jí visel poutač s nápisem *Dny mrkve – Přehlídka talentů*.

„Tehdy byl svět rozdělen na krvelačné predátory a ustrašenou kořist.“ Ze stropu se snesly dvě krabice. První z nich označená „Krvelačný predátor“ přistála na jaguárovi, a druhá, „Ustrašená kořist“, na Judy. Usadili si je na záda tak, aby jim ven čouhaly hlava, ruce a nohy. „Ale postupem času jsme se vyvinuli a opustili tento primitivní způsob života.“ Mladý beran v bílém plášti a kartonovou duhou na hlavě tanečním krokem proplul jevištěm. Judy a jaguár vystřelili ze svých krabic, oblečení v bílých pláštích. „Predátoři a kořist teď žijí v harmonii.“

Jaguár si s Judy potřásl rukou a beran na ně sypal třpytky. „A každý mladý savec má nespočet příležitostí,“ řekla Judy.

„Už se nemusím krčit uprostřed stáda,“ přidal se beran. Pak si sundal plášť a odhalil podomácku vyrobenou kombinézu astronauta. „Místo toho se můžu stát astronautem.“

„A já nemusím být jen osamělý lovec,“ dodal jaguár a zpod jeho pláště vykoul elegantní oblek. „Teď se můžu honit ze daňovými úniky!“

„Nemusíme nadále sloužit všemocné mrkvi,“ řekla Judy. „Můžu zlepšit svět – zachraňovat životy, bránit slabší! Bude ze mě...“ Judy sundala svůj bí-

lý plášť a stanula před publikem v modré uniformě, „policistka!“

V publiku se mladý zlý lišák jménem Gideon Grey otočil na své dva kumpány a odfrkl si: „Králice policistkou. Něco tak blbého jsem ještě neslyšel.“

„Možná to zní neskutečně těm, co nemají sny,“ řekla Judy a ukázala prstem na lišáka, jako by jeho poznámku slyšela. „Ano, o tobě mluvím, Gideone Greyi.“ Nato luskla prsty a za jejími zády se rozvinulo pozadí se zářivou siluetou města. „Ale jen 211 mil odsud stojí velká... Zootropolis! Místo, kde se naši předci sešli v míru. Kde prohlásili, že kdokoli může být čímkoli! Děkuji a dobrou noc.“

Judy se hrdě uklonila, jako by právě předvedla svůj životní výkon. Obecenstvo poslušně tleskalo, včetně Judyiných rodičů, Stu a Bonnie Hopkavých.

O pár minut později Judy, stále oblečená v policejní uniformě a v dobré náladě, odcházela se svými rodiči ze stodoly. Všude kolem to žilo; návštěvníci Dnů mrkve si užívali zábavných stánků, her a atrakcí.

„Judy, přemýšlela jsi někdy nad tím, proč jsme já a tvoje máma tak šťastní?“ zeptal se Stu.

„Ani ne,“ odpověděla Judy.

„Já ti to povím,“ pokračoval Stu, jako by Judy ani neposlouchal. „Vzdali jsme se svých snů a spokojili se s tím, co jsme zrovna měli. Vid, Bonnie?“

„Ano, ano,“ přikyvovala Bonnie. „Je to tak, Stu. Spokojili jsme se i s tím málem.“

„Je dobré být spokojený s tím, co mám. Když nezkoušíš nic nového, nikdy nemůžeš selhat,“ řekl Stu.

„Já ale ráda zkouším nové věci,“ opáčila Judy.

„Táta jen chtěl říct, že...“ začala Bonnie, „pro tebe bude těžké – vlastně skoro nemožné – stát se policistkou.“

„Ještě nikdy se žádný králík policistou nestal,“ řekl Stu.

„Tak budu první,“ zvolala Judy a ve skoku se odrazila od plotu. „Protože já zlepším svět.“

„Jestli chceš zlepšit svět, tak není lepší způsob, než pěstovat mrkve,“ řekl Stu.

„Přesně tak! Společně s tvým otcem a dvě stě sedmdesáti pěti bratry a sestrami měníme svět, mrkev za mrkví,“ dodala Bonnie.

„Svatá pravda. Pěstování mrkví je poctivá práce,“ přikyvoval Stu.

Ale Judy své rodiče už dávno neposlouchala. Všimla si, že Gideon Grey jde v patách skupince malých dětí. Okamžitě zpozorněla a vyrazila směrem k nim.

„Rozumíš nám, broučku?“ zeptala se jí Bonnie. „Neříkám, že není skvělé mít sny.“

„Jo, ale nesmí v ně člověk vkládat příliš velké naděje,“ přizvukoval vážně Stu a v tu chvíli si všiml, že jejich dcera s nimi není. „Judy? Kam se ta holka poděla?“

Judy viděla, že Gideon Grey dělá přesně to, co lišáci umějí nejlépe – týrat děti.

„Okamžitě mi dej svoje lístky, nebo ti nakopu ten tvůj kudrnatý ovčí zadek,“ řekl Gideon, načež svou oběť rádně postrčil. Pak ovci vzal její lístky do tomboly a uhodil ji s nimi. „Bée, bée,“ posmíval se. „Copak, budeme plakat?“

„Au!“ vyjekla ovce. „Nech toho, Gideone!“

„Hej!“ ozvala se Judy rázně. „Neslyšels? Přestaň.“

Gideon se na ni podíval a zasmál se. „Dobře kostým, nulo,“ zavrčel. „Kde žiješ, že si myslíš, že se králík může stát policistou?“

„Vrať mé kamarádce její lístky,“ řekla Judy s klidem.

„Přijď si pro ně. Ale opatrně, jsem lišák, a jak jsi říkala v tom vašem hloupém divadle, my predátoři

jsme lovci obětí. Tenhle instinkt z naší dény ještě nevymizel.“

„Není to náhodou Dé-En-Á?“ pošeptal Gideonovi jeden z jeho liščích kumpánů.

„Myslíš, že to nevím, Travisí?“ obořil se na něj otráveně Gideon.

„Nemám z tebe strach, Gideone,“ řekla Judy.

Ten ji místo odpovědi strčil tak hrubě, až se zaduněním spadla na zem. Oči se jí zalily slzami.

„Co teď? Pořád ještě nemáš strach?“ zeptal se tvrdě Gideon. Zbytek zvířat se schovával za stromem a nechal Judy napospas trýznitelům.

„Dívej, jak jí cuká čenich,“ ukázal posměšně Travis. „Má z tebe nahnáno!“

„Plakej, králíčku, plakej –“ škádlil ji Gideon.

Prásk! Než se vůbec zmohl cokoli dalšího říct, kopl ho Judy do obličeje zadníma nohama a srazila ho na zem. Gideon se rychle zvedl. „Nevíš, kdy přestat, co?“ vykřikl našťavaně a vystrčil drápy jako pěst plnou nožů.

Uhodil Judy do obličeje a jeho ostré drápy se jí zasekly do kůže, až tekla krev. Pak ji porazil na zem a držel jí obličej v hlíně. „Chci, aby sis tuhle chvíli pořádně zapamatovala,“ řekl ledovým hlasem, „a vzpomněla si na ni pokaždé, když budeš mít po-

cit, že to můžeš dotáhnout dál než na hloupou králici, co pěstuje mrkev.“

Pak se i se svými kumpány otočil a za hurónského smíchu odešli a nechali ji ležet v hlíně. Zvedla se, otřela si krev z obličeje a vzteky jim pohledem propalovala záda.

„Jémináčku, to nevypadá vůbec hezky,“ povzděchl si beran Gareth.

„Jsi v pořádku, Judy?“ zeptala se Sharla, ovce, které ti tři sebrali lístky do tomboly. Judy se nadechla a sáhla si se širokým úsměvem pro něco do kapsy.

„Tady máš!“ řekla a podala Sharle její ukradené lístky.

„Skvělý! Tys je dostala zpátky!“ radovala se.

„Judy, ty jsi nejlepší!“ zvolal Gareth.

„Ten Gideon Grey vůbec neví, co mluví,“ dodala Sharla.

Judy si nasadila policejní čepici zpátky na hlavu a v očích se jí zračilo odhodlání. „Ale v jedné věci pravdu měl: Nevím, kdy přestat.“

Opatnáct let později Judy Hopková pilně studovala na Policejní akademii v Zootropoli. Oproti ostatním kadetům – většinou slonům, nosorožcům a bizonům – byla malá, ale měla silnou vůli.

Kvůli malému vzrůstu pro ni nejtěžší byla fyzická část výcviku. Kadeti museli projít překážkami v simulátoru, který uměl napodobit všech dvanáct unikátních ekosystémů, které tvořily Zootropoli. Od mrazivého Tundrákova po rozpálenou Písečnou poušť každý ekosystém představoval novou řadu výzev, ať už to bylo šplhání po ledové stěně nebo umění přežít v písečné bouři.

Judy padala častěji než ostatní. V hlavě slyšela pochybovačné hlasy svých rodičů, svého instruktora a Gideona Greye hovořící o tom, že z ní nikdy nebude policistka. A právě díky nim Judy pracovala tvrději než všichni ostatní. Díky vytrvalosti a po-